

Úřední věstník

Evropské unie

C 129

Svazek 50

České vydání

Informace a oznámení

9. června 2007

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	IV <i>Informace</i>	
	INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE	
	Soudní dvůr	
2007/C 129/01	Poslední publikace Soudního dvora v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 117, 26.5.2007	1
	V <i>Oznámení</i>	
	SOUDNÍ ŘÍZENÍ	
	Soudní dvůr	
2007/C 129/02	Věc C-74/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 12. února 2007 Lucianem Lavagnolim proti rozsudku Soudu prvního stupně (třetího senátu) vydanému dne 23. listopadu 2006 ve věci T-422/04, Lavagnoli v. Komise	2
2007/C 129/03	Věc C-100/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. února 2007 É.R. a dalšími proti rozsudku Soudu prvního stupně (prvního senátu) vydanému dne 13. prosince 2006 ve věci T-138/03, É.R. a další v. Rada a Komise	2
2007/C 129/04	Věc C-103/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. února 2007 Angelem Angelidisem proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) ze dne 5. prosince 2006 ve věci T-416/03, Angelidis v. Evropský parlament	3
2007/C 129/05	Věc C-108/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. února 2007 Ferrero Deutschland GmbH proti rozsudku Soudu prvního stupně (třetího senátu) vydanému dne 15. prosince 2006 ve věci T-310/04, Ferrero Deutschland GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) a Cornu SA Fontain	4
2007/C 129/06	Věc C-142/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso-Administrativo nº 22 de Madrid (Španělsko) dne 12. března 2007 – Ecologistas en Acción – CODA v. Ayuntamiento de Madrid	4

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2007/C 129/07	Věc C-149/07: Žaloba podaná dne 15. března 2007 – Komise Evropských společenství v. Polská republika	5
2007/C 129/08	Věc C-157/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 21. března 2007 – Finanzamt für Körperschaften III in Berlin v. Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee – Seniorenheimstatt GmbH	5
2007/C 129/09	Věc C-160/07: Žaloba podaná dne 22. března 2007 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika	6
2007/C 129/10	Věc C-163/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. března 2007 Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi a Musa Akar proti usnesení Soudu prvního stupně (čtvrtého senátu) vydanému dne 17. ledna 2007 ve věci T-129/06, Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi a Musa Akar v. Komise Evropských společenství	7
2007/C 129/11	Věc C-164/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de Grande Instance de Nantes (Francie) dne 27. března 2007 – James Wood v. Fonds de Garantie	7
2007/C 129/12	Věc C-165/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vestre Landsret (Dánsko) dne 27. března 2007 – Skatteministeriet v. Ecco Sko A/S	8
2007/C 129/13	Věc C-168/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d'appel de Bruxelles (Belgie) dne 29. března 2007 – AXA Belgium SA, dříve AXA Royale Belge SA v. 1. Belgický stát, administration de la TVA, de l'enregistrement et des domaines, 2. Belgický stát, administration de l'inspection spéciale des impôts	8
2007/C 129/14	Věc C-186/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Španělsko) dne 2. dubna 2007 – Club Náutico de Gran Canaria v. Comunidad Autónoma de Canarias	9
2007/C 129/15	Věc C-187/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Zutphen (Nizozemsko) dne 3. dubna 2007 – trestní řízení proti Dirk Endendijk	9
2007/C 129/16	Věc C-188/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 3. dubna 2007 – Obec Mesquer v. Total France SA, Total International Ltd	9
2007/C 129/17	Věc C-189/07: Žaloba podaná dne 3. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Španělské království	10
2007/C 129/18	Věc C-190/07: Žaloba podaná dne 3. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Italská republika	10
2007/C 129/19	Věc C-195/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Zala Megyei Bíróság (Maďarská republika) dne 10. dubna 2007 – OTP Bank Rt. a Merlin Gerin Zala Kft. v. Zala Megyei Közigazgatási Hivatal	11
2007/C 129/20	Věc C-197/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 12. dubna 2007 Aktieselskabet af 21. november 2001 proti rozsudku Soudu prvního stupně (prvního senátu) vydanému dne 6. února 2007 ve věci T-477/04, Aktieselskabet af 21. november 2001 v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.)	11
2007/C 129/21	Věc C-198/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 12. dubna 2007 Donalem Gordonem proti rozsudku Soudu prvního stupně (třetího senátu) vydanému dne 7. února 2007 ve věci T-175/04, Donal Gordon v. Komise Evropských společenství	12
2007/C 129/22	Věc C-200/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di Cassazione (Itálie) dne 12. dubna 2007 – Alfonso Luigi Marra v. Eduardo De Gregorio	13

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2007/C 129/23	Věc C-201/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di Cassazione (Itálie) dne 13. dubna 2007 – Alfonso Luigi Marra v. Clemente Antonio 13	13
2007/C 129/24	Věc C-206/07: Žaloba podaná dne 19. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika 13	13
2007/C 129/25	Věc C-210/07: Žaloba podaná dne 20. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Španělské království 14	14
2007/C 129/26	Věc C-216/07: Žaloba podaná dne 25. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo 14	14
2007/C 129/27	Věc C-218/07: Žaloba podaná dne 25. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo 14	14
Soud prvního stupně		
2007/C 129/28	Věc T-97/07: Žaloba podaná dne 26. března 2007 – Imelios v. Komise 16	16
2007/C 129/29	Věc T-100/07: Žaloba podaná dne 4. dubna 2007 – UPS Europe a UPS Deutschland v. Komise 16	16
2007/C 129/30	Věc T-101/07: Žaloba podaná dne 26. března 2007 – Dada v. OHIM – Dada (DADA) 17	17
2007/C 129/31	Věc T-102/07: Žaloba podaná dne 5. dubna 2007 – Freistaat Sachsen v. Komise 18	18
2007/C 129/32	Věc T-104/07: Žaloba podaná dne 6. dubna 2007 – BVGD v. Komise 18	18
2007/C 129/33	Věc T-105/07: Žaloba podaná dne 2. dubna 2007 – MarketTools v. OHIM – Optimus-Telecomunicações (ZOOMERANG) 19	19
2007/C 129/34	Věc T-106/07: Žaloba podaná dne 11. dubna 2007 – Alcon v. OHIM – *Acri.Tec (BioVisc) 19	19
2007/C 129/35	Věc T-107/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 16. dubna 2007 Francisco Rossi Ferreras proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 1. února 2007 ve věci F-42/05, Rossi Ferreras v. Komise 20	20
2007/C 129/36	Věc T-108/07: Žaloba podaná dne 8. dubna 2007 – Spira v. Komise 20	20
2007/C 129/37	Věc T-111/07: Žaloba podaná dne 13. dubna 2007 – Agrofert Holding v. Komise 21	21
2007/C 129/38	Věc T-112/07: Žaloba podaná dne 17. dubna 2007 – Hitachi a další v. Komise 22	22
2007/C 129/39	Věc T-114/07: Žaloba podaná dne 13. dubna 2007 – Last Minute Network v. OHIM – Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR) 22	22
2007/C 129/40	Věc T-115/07: Žaloba podaná dne 13. dubna 2007 – Last Minute Network v. OHIM – Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR) 23	23
2007/C 129/41	Věc T-119/07: Žaloba podaná dne 16. dubna 2007 – Itálie v. Komise 24	24



Soud pro veřejnou službu Evropské unie

2007/C 129/42	Věc F-23/05: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 2. května 2007 – Giraudy v. Komise (Úředníci — Žaloba — Žaloba na náhradu škody — Vyšetřování Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) — Opětovné zařazení — Nařízení (ES) č. 1073/1999 — Rozhodnutí 1999/396/ES, ESUO, Euratom — Pochybení — Újma — Nemoc z povolání — Zohlednění dávek stanovených článkem 73 Služebního řádu) 25	25
2007/C 129/43	Věc F-123/05: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 3. května 2007 – Bracke v. Komise (Úředníci — Výběrové řízení — Vnitřní výběrové řízení — Podmínky přípuštění — Oznámení o výběrovém řízení — Podmínky týkající se počtu let služby — Prozatímní zaměstnanci — Článek 27 služebního řádu — Zásada řádné správy — Zásada zákazu diskriminace) 25	25
2007/C 129/44	Věc F-16/07: Žaloba podaná dne 27. února 2007 – Dragoman v. Komise 26	26
2007/C 129/45	Věc F-33/07: Žaloba podaná dne 10. dubna 2007 – Toronjo Benitez v. Komise 26	26
2007/C 129/46	Věc F-34/07: Žaloba podaná dne 13. dubna 2007 – Skareby v. Komise 27	27
2007/C 129/47	Věc F-36/07: Žaloba podaná dne 19. dubna 2007 – Lebedef v. Komise 27	27
2007/C 129/48	Věc F-37/07: Žaloba podaná dne 23. dubna 2007 – Cros v. Soudní dvůr 28	28
2007/C 129/49	Věc F-39/07: Žaloba podaná dne 23. dubna 2007 – Campos Valls v. Rada 28	28
2007/C 129/50	Věc F-40/07: Žaloba podaná dne 30. dubna 2007 – Baudet-Leclair v. Komise 28	28

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR

(2007/C 129/01)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 117, 26.5.2007

Dřívější publikace

Úř. věst. C 96, 28.4.2007

Úř. věst. C 95, 28.4.2007

Úř. věst. C 82, 14.4.2007

Úř. věst. C 69, 24.3.2007

Úř. věst. C 56, 10.3.2007

Úř. věst. C 42, 24.2.2007

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

**Kasační opravný prostředek podaný dne 12. února 2007
Lucianem Lavagnolim proti rozsudku Soudu prvního
stupně (třetího senátu) vydanému dne 23. listopadu 2006
ve věci T-422/04, Lavagnoli v. Komise**

(Věc C-74/07 P)

(2007/C 129/02)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luciano Lavagnoli (zástupce: F. Frabetti, advokát)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství (zástupci: J. Currall a H. Kraemer, zmocněnci)

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Soudu ze dne 23. listopadu 2006 ve věci T-422/04;
- vyhovět návrhovým žádáním uvedeným v řízení v prvním stupni, a tedy prohlásit žalobu ve věci T-422/04 za přípustnou a opodstatněnou;
- podpůrně postoupit věc Soudu;
- rozhodnout o výdajích, nákladech a honorářích a uložit Evropské komisi jejich zaplacení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek uvádí na podporu svého kasačního opravného prostředku tři důvody.

Svým prvním důvodem účastník řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že se Soud dopustil nesprávného právního posouzení ve výkladu obecných prováděcích ustanovení článku 45 služebního řádu úředníků Evropských společenství a Správního průvodce týkajícího se hodnocení a povyšování úředníků tím, že v bodech 53 až 75 napadeného rozsudku měl za to, že výše uvedená obecná prováděcí ustanovení neukládají

automatický vztah mezi prioritními body, které mají k dispozici generální ředitelství, a body za zásluhy a že prioritní body, které mají k dispozici generální ředitelství, byly v projednávaném případě přiděleny správně.

Svým druhým důvodem účastník řízení podávající kasační opravný prostředek namítá, že se Soud dopustil nesprávnosti v průběhu řízení tím, že v bodech 59 a 67 téhož rozsudku odmítl vyhovět návrhům na organizační procesní opatření, které podal a které spočívaly v uložení Komisi, aby předložila body udělené úředníkům způsobilým pro povýšení vzhledem k jejich bodům za zásluhy, jakož i metodu srovnání použitou za účelem srovnání zásluh úředníků.

Svým třetím důvodem účastník řízení podávající kasační opravný prostředek konečně uplatňuje, že se Soud v bodech 76 až 100 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nevzal v úvahu řízení o hodnocení a povýšení definované obecnými prováděcími ustanoveními článků 43 a 45 služebního řádu úředníků a výše uvedeného Správního průvodce, jakož i tím, že uvedl nesprávný výklad článku 90 služebního řádu úředníků.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 21. února 2007
É.R. a dalšími proti rozsudku Soudu prvního stupně
(prvního senátu) vydanému dne 13. prosince 2006 ve věci
T-138/03, É.R. a další v. Rada a Komise**

(Věc C-100/07 P)

(2007/C 129/03)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: É.R., J.R., A.R., B.R., O.O., T.D., V.D., J.M.D., D.D., D.F., E.E., C.F., H.R., M.R., I. R., B.R., M.R., C.S. (zástupce: F. Honnorat, advokát)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Komise Evropských společenství

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. února 2007 Angelem Angelidisem proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) ze dne 5. prosince 2006 ve věci T-416/03, Angelidis v. Evropský parlament

(Věc C-103/07 P)

(2007/C 129/04)

Jednací jazyk: francouzština

Návrhová žádání

- prohlásit, že je kasační opravný prostředek přípustný;
- prohlásit, že je kasační opravný prostředek opodstatněný;
- zrušit ustanovení rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství (prvního senátu) ze dne 13. prosince 2006 ve věci T-138/03;
- nařídit vrácení věci zpět Soudu, aby rozhodl o návrzích účastníků řízení podávajících kasační opravný prostředek.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Svým kasačním opravným prostředkem účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek požadují zrušení napadeného rozsudku v rozsahu, v němž tento rozsudek zamítl jejich žalobu jakožto částečně nepřipustnou a ve zbývající části jakožto neopodstatněnou.

Pokud jde zaprvé o přípustnost jejich žaloby, účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že odůvodnění Soudu si vzájemně odporuje a že tento soud tím, že rozhodl o tom, že žaloba na náhradu škody z důvodu náklady a úmrtí H. E.R. byla podána po uplynutí promlčecí lhůty 5 let, porušil jak článek 46 statutu Soudního dvora, tak čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. V tomto ohledu uplatňují, že jelikož v okamžiku přezkumu jejich návrhů neměli k dispozici epidemiologické údaje způsobilé k tomu, aby umožnily upřesnit datum náklady jejich blízkých, Soud nemohl prohlásit, že je jejich žaloba promlčena.

Pokud jde zadruhé o přezkum základu žaloby, účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek uplatňují, že Soud rovněž přijal vzájemně si odporující odůvodnění a porušil čl. 6 odst. 1 výše uvedené Úmluvy jednak tím, že založil své rozhodnutí na starých zprávách, a tím, že nezohlednil nejnovější epidemiologické údaje, a jednak tím, že rozhodl o tom, že nebyla prokázána existence příčinné souvislosti mezi údajnou škodou a protiprávním jednáním vytýkaným orgánům Společenství.

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Angel Angelidis (zástupce: E. Boigelot, advokát)

Další účastník řízení: Evropský parlament

Návrhová žádání

- prohlásit kasační opravný prostředek za nepřipustný a neopodstatněný, a v důsledku toho,
- zrušit rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 5. prosince 2006 ve věci T-416/03, Angelidis v. Evropský parlament
- rozhodnout ve věci a vyhovět původní žalobě navrhovatele ve věci T-416/03:
 - zrušit rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 4. března 2003 o přijetí hodnotící zprávy navrhovatele za období 2001 s konečnou platností.
 - zrušit uvedenou hodnotící zprávu za období 2001;
 - přiznat náhradu škody za nemateriální újmu a zásah do služebního postupu z důvodu podstatných vad, jakož i značného opoždění při vyhotovení uvedené zprávy za rok 2001 za okolností obzvlášť nepříjemných pro navrhovatele, přiznat náhradu škody *ex aequo et bono* ve výši 20 000 eur s výhradou navýšení nebo snížení v průběhu řízení;
 - uložit žalovanému podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Soudu náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel vytýká v rámci svého kasačního opravného prostředku Soudu v podstatě to, že se dopustil několikrát nesprávného právního posouzení při výkladu článků 26 a 43 služebního řádu úředníků Evropských společenství, jakož i obecných prováděcích ustanovení týkajících se použití tohoto článku. Tato nesprávná posouzení spočívají konkrétně v extenzivním posouzení učiněném Soudem ohledně případů, omezení, v nichž se může odchýlit od pravidla, podle něž hodnocení a platnost hodnotící zprávy musí být zajištěny dvěma odlišnými služebně nadřízenými hodnoceného úředníka,

a posouzení učiněného Soudem týkajícího se toho, že není nezbytná konzultace s přímým služebně nadřízeným tohoto úředníka. Napadený rozsudek vykazuje ohledně těchto bodů řadu mezer v odůvodnění Soudu, jenž zkreslil obsah několika písemností, které mu navrhovatel předložil.

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. února 2007 Ferrero Deutschland GmbH proti rozsudku Soudu prvního stupně (třetího senátu) vydanému dne 15. prosince 2006 ve věci T-310/04, Ferrero Deutschland GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) a Cornu SA Fontain

(Věc C-108/07 P)

(2007/C 129/05)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ferrero Deutschland GmbH (zástupce: M. Schaeffer, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), Cornu SA Fontain

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Soudu prvního stupně (třetího senátu) ze dne 15. prosince 2006 ve věci T-310/04, Ferrero Deutschland v. OHIM – Cornu SA Fontain;
- uložit OHIM a vedlejší účastníci řízení náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek uvádí na podporu svého kasačního opravného prostředku jediný důvod vycházející z porušení práva Společenství Soudem, a zvláště z jeho nesprávného výkladu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství⁽¹⁾. Uplatňuje v tomto ohledu následujících pět argumentů.

Soud zaprvé nezohlednil skutečnost, že dotčené slané a sladké výrobky jsou vyráběny a prodávány relevantním způsobem týmiž podniky, včetně samotné vedlejší účastnice. Soud se zadruhé dopustil nesprávného právního posouzení tím, že rozhodl, že dotčené výrobky mají pouze nízkou podobnost, zatímco měl v projednávaném případě konstatovat alespoň střední stupeň podobnosti. Soud se zatřetí dopustil nesprávného právního posouzení tím, že ochranné známce „Ferrero“ a „Ferro“

přiznal pouze „určitý stupeň podobnosti“, i když argumenty, které sám ve svém rozhodnutí uvedl, měly vést k závěru, že tyto ochranné známky mají střední, viz vysoký stupeň podobnosti. Soud začtvrté nedostatečně zohlednil dokumenty, které předložila za účelem zdůraznění vysoké rozlišovací způsobilosti ochranné známky „Ferrero“. Soud se konečně dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v posouzení případného nebezpečí záměny opomenul zohlednit četné faktory uvedené v sedmém bodě odůvodnění nařízení (ES) č. 40/94.

⁽¹⁾ Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso-Administrativo n° 22 de Madrid (Španělsko) dne 12. března 2007 – Ecologistas en Acción – CODA v. Ayuntamiento de Madrid

(Věc C-142/07)

(2007/C 129/06)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 22 de Madrid

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ecologistas en Acción – CODA

Žalovaný: Ayuntamiento de Madrid

Předběžné otázky

- 1) Vztahují se požadavky na předepsané řízení o posouzení vlivů na životní prostředí, vyplývající ze směrnice Rady 85/377/EHS⁽¹⁾, ve znění směrnice Rady 97/11/ES⁽²⁾ ze dne 3. března 1997, na stavební záměry týkající se městských komunikací s ohledem na povahu a rozsah daných záměrů, jakož i na jejich vliv na hustě osídlené oblasti nebo krajiny významné z hlediska historického, kulturního nebo archeologického?
- 2) Vztahují se požadavky na předepsané řízení o posouzení vlivů na životní prostředí, vyplývající ze směrnice Rady 85/337/EHS, ve znění směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997, na záměry, které jsou předmětem této žaloby, s ohledem na jejich povahu a na povahu způsobu, jakým mají být provedeny, jakož i s ohledem na jejich vlastnosti, rozsah, vliv na okolí, hustotu osídlení, rozpočet a případné rozdělení celkového záměru, který zahrnuje podobné dílčí činnosti na téže silnici?

- 3) Vztahují se kritéria, obsažená v rozsudku Soudního dvora Evropských společenství (třetího senátu) ze dne 16. března 2006 vydaném ve věci C-332/04 ⁽³⁾, zejména v bodech 69 až 88 uvedeného rozsudku, na záměry, které jsou předmětem tohoto soudního řízení, s ohledem na jejich povahu a na povahu způsobu, jakým mají být provedeny, jakož i s ohledem na jejich vlastnosti, rozsah, vliv na okolí, rozpočet a případné rozdělení celkového záměru, který zahrnuje podobné dílčí činnosti na téže silnici, a bylo z tohoto důvodu nezbytné, aby byly tyto záměry podrobeny předepsanému řízení o posouzení vlivů na životní prostředí?
- 4) Vyplyvá ze správního spisu a konkrétně ze studií a zpráv, které jsou jeho součástí, že španělské orgány v praxi splnily povinnosti vyplývající ze směrnice Rady 85/377/EHS, ve znění směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997, pokud jde o posouzení vlivů záměrů, které jsou předmětem tohoto řízení, na životní prostředí, přestože formálně nebyl záměr podroben předepsanému řízení o posouzení vlivů na životní prostředí, které stanoví uvedená směrnice, či nikoliv?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248).

⁽²⁾ Směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997, kterou se mění směrnice 85/337/EHS (Úř. věst. L 73, s. 5; Zvl. vyd. 15/03, s. 151).

⁽³⁾ Sb. rozh., s. I-40.

Žaloba podaná dne 15. března 2007 – Komise Evropských společenství v. Polská republika

(Věc C-149/07)

(2007/C 129/07)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: J. Hottiaux, K. Herrmann, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Polská republika tím, že nestanovila zvláštní právní rámec pro udělení povolení pro paralelní dovoz přípravků na ochranu rostlin do Polska, nesplnila povinnosti, které jí vyplývají z článku 28 ES;

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle článku 28 ES jsou množstevní omezení dovozu, jakož i veškerá opatření s rovnocenným účinkem mezi členskými státy zakázána. Komise je názoru, že Polská republika nesplnila povinnosti, které jí vyplývají z článku 28 ES tím, že nestanovila zvláštní právní rámec pro udělování povolení k uvádění takových přípravků na ochranu rostlin na trh, která jsou (ve smyslu judikatury Soudního dvora) totožné s přípravky na ochranu rostlin, jejichž uvádění na trh v Polsku bylo již povoleno, a s přípravky na ochranu rostlin dovezenými z jiných členských států, ve kterých bylo jejich uvádění na trh povoleno.

Podle judikatury Soudního dvora je v případě neexistence harmonizace nutné „veškerou právní úpravu členských států, která by mohla, ať přímo, nebo nepřímo, skutečně, nebo potenciálně, narušit obchod ve Společenství, [...] považovat za opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení dovozu“. Soudní dvůr dále rozhodl, že vnitrostátní úprava nebo praxe, která vede k úpravě dovozů tím způsobem, že je mohou provádět pouze určité podniky, přičemž ostatní jsou z jejich provádění vyloučeni, je opatřením s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení dovozu. Postup, podle něhož jsou pro prodej dovezeného zboží nezbytná předchozí povolení, musí být upraven v obecně platných předpisech, které jsou výslovně závazné také pro vnitrostátní orgány. Postup musí být snadno dostupný a proveden v přiměřené lhůtě. Vnitrostátní právo musí stanovovat takové obecné zásady, neboť tím je občanům umožněn výkon jejich práv zajištěných právem Společenství.

Komise může nový pozměňovací návrh sice přijmout, avšak tento nevstoupil v platnost před uplynutím dvouměsíční lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku, kterým bylo vyžadováno odstranění porušení. Podle ustálené judikatury se však nesplnění povinnosti musí posuzovat vzhledem k právní úpravě platné v daném státě v době, kdy uplynula lhůta stanovená Komisí v odůvodněném stanovisku. Soudní dvůr nemůže zohlednit změny, které nastaly později.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 21. března 2007 – Finanzamt für Körperschaften III in Berlin v. Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee – Seniorenheimstatt GmbH

(Věc C-157/07)

(2007/C 129/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Finanzamt für Körperschaften III in Berlin

Žalovaná: Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee – Seniorenheimstatt GmbH

Žaloba podaná dne 22. března 2007 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

(Věc C-160/07)

(2007/C 129/09)

Jednací jazyk: portugalsština

Předběžné otázky

1) Brání článek 31 Dohody o Evropském hospodářském prostoru⁽¹⁾ právní úpravě členského státu, podle které daňový poplatník usazený v jednom členském státě a v něm plně podléhající daňové povinnosti sice podle dohody o zamezení dvojího zdanění může za určitých podmínek při stanovení celkové částky příjmů odečíst ztráty ze stálé provozovny nacházející se v jiném členském státě, které jsou osvobozeny od daně z příjmů,

— podle které však odečtená částka v případě, že v některém z následujících zdaňovacích období u příjmů z živnostenské činnosti ze stálých provozoven nacházejících se v jiném členském státě, které mají být podle dohody o zamezení dvojího zdanění osvobozeny, celkově vyjde kladná částka, musí být v dotyčném zdaňovací období při stanovení celkové částky příjmů znovu připočtena,

— posleďně uvedené ovšem ne tehdy, pokud daňový poplatník prokáže, že podle pro něj platných předpisů jiného členského státu nemůže být odpočet ztrát „obecně“ uplatněn v jiných letech než v roce ztráty, což není splněno, pokud mu odpočet ztrát v tomto jiném státě podle jeho práva sice obecně přísluší, nicméně v konkrétní situaci, ve které se daňový poplatník nachází, k němu nedošlo?

2) V případě kladné odpovědi: Projeví se na stát usazení, že omezení odpočtu ztrát v jiném členském státě (než ve státě, ze kterého pochází zdroj) jsou v rozporu s článkem 31 Dohody o Evropském hospodářském prostoru, protože tato omezení znevýhodňují daňového poplatníka, který tam se svými příjmy ze stálé provozovny podléhá daňové povinnosti jen částečně, oproti daňovému poplatníkovi, který tam plně podléhá daňové povinnosti?

3) Dále v případě kladné odpovědi: Musí se stát usazení vzdát dodatečného zdanění zahraničních ztrát ze stálých provozoven, jestliže by tyto ztráty jinak nemohly být odečteny v žádném členském státě, protože stálá provozovna v jiném členském státě byla zrušena?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 1, 1994, s. 1.

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: K. Simonsson a P. Andrade, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Portugalská republika tím, že neprovedla ustanovení článku 7b směrnice 95/21 ve vztahu k části B odst. 3 přílohy XI, jakož i čl. 9 odst. 2 a čl. 12 odst. 1 téže směrnice, v jejím posledním znění vyplývajícím ze změn včleněných směrnicí 2002/84⁽¹⁾, ve vztahu k příloze VII do vnitrostátního právního řádu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice 95/21⁽²⁾ v pozměněném znění [zvláště směrnicí 2001/106]⁽³⁾.

— uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 95/21 do vnitrostátního práva uplynula dne 30. června 1996. Lhůta pro provedení směrnice 2001/106 do vnitrostátního práva uplynula dne 22. července 2003. Lhůta pro provedení směrnice 2002/84 do vnitrostátního práva uplynula dne 23. listopadu 2003.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/84/ES ze dne 5. listopadu 2002, kterou se mění směrnice o námořní bezpečnosti a zabránění znečištění z lodí (Úř. věst. L 324, s. 53; Zvl. vyd. 07/07, s. 173).

⁽²⁾ Směrnice Rady 95/21/ES ze dne 19. června 1995 o uplatňování mezinárodních norem pro bezpečnost lodí, zabránění znečištění a životní a pracovní podmínky na lodích, které využívají přístavy Společenství a plují ve výsostných vodách členských států (státní přístavní inspekce) (Úř. věst. L 157, s. 1; Zvl. vyd. 07/02, s. 263).

⁽³⁾ Úř. věst. L 19, s. 17; Zvl. vyd. 07/06, s. 47.

Kasační opravný prostředek podaný dne 26. března 2007 Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi a Musa Akar proti usnesení Soudu prvního stupně (čtvrtého senátu) vydanému dne 17. ledna 2007 ve věci T-129/06, Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi a Musa Akar v. Komise Evropských společenství

(Věc C-163/07 P)

(2007/C 129/10)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi a Musa Akar (zástupce: Ç. Şahin, advokát)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastníků řízení podávajících kasační opravný prostředek

- zrušit usnesení Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 17. ledna 2007 ve věci T-129/06 ⁽¹⁾, které bylo navrhovatelům doručeno dne 26. ledna 2007, a prohlásit napadené rozhodnutí odpůrkyně č. MK/KS/DELTUR/(2005)/SecE/D/1614 ze dne 23. prosince 2005 za neplatné;
- podpůrně, zrušit v tomto rozsahu usnesení Soudu prvního stupně uvedené v bodu 1 a prohlásit napadené rozhodnutí odpůrkyně č. MK/KS/DELTUR/(2005)/SecE/D/1614 ze dne 23. prosince 2005 za neplatné a vyhovět návrhovým žádáním předloženým v řízení před Soudem prvního stupně;
- dále podpůrně, zrušit usnesení Soudu prvního stupně uvedené v bodě 1 a vrátit věc Soudu prvního stupně;
- uložit odpůrkyni náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelé odůvodňují svůj kasační opravný prostředek proti uvedenému usnesení následovně.

Soud se neomezil na to, aby provedl zjištění skutkového stavu v před ním probíhajících řízeních pouze v souladu s návrhy účastníků řízení a aby rozhodl pouze na základě důkazních prostředků, které mu účastníci řízení navrhli. Článek 21 Statutu Soudního dvora naopak zdůrazňuje, že soudy Evropských společenství jsou povinny objasnit skutkový stav a mohou tak jednat nejen na základě vlastní iniciativy, ale musí tak učinit, pokud je to nutné.

Soud tím, že v projednávaném případě neobjasnil, zda v napadeném rozhodnutí odpůrkyně bylo uvedeno řádné poučení o opravném prostředku, a tím, že navrhovatelé byli teprve po uplynutí jednoho měsíce, tedy po uplynutí lhůty,

informování o formální vadě, porušil článek 21 Statutu Soudního dvora, článek 64 svého jednacího řádu a materiální právo Společenství v souvislosti se zásadami rozsahu domněnky legality právního aktu, jakož i teorie *prima facie*. V právu Společenství totiž existuje jako důsledek zvláště závažných a zjevných vad právního aktu správních orgánů institut absolutně neplatného právního aktu.

V případě řádného poučení o opravném prostředku by navrhovatelé přímo pověřili advokáta vykonávajícího činnost u daného soudu, a tak by během stanovené lhůty podali žalobu. Výtka Soudu, že navrhovatelé a jejich turečtí advokáti nevynaložili veškerou péči, kterou je nutné od obezřetného žalobce vyžadovat, nezprošťuje odpůrkyni povinnosti řádného poučení o opravném prostředku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 212, s. 29.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de Grande Instance de Nantes (Francie) dne 27. března 2007 – James Wood v. Fonds de Garantie

(Věc C-164/07)

(2007/C 129/11)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de Grande Instance de Nantes

Účastníci původního řízení

Žalobce: James Wood.

Žalovaný: Fonds de Garantie.

Předběžná otázka

Jsou ustanovení článku 706-3 francouzského Code de Procédure Pénale, s ohledem na obecnou zásadu zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti zakotvenou v článku [12] Smlouvy [o ES], slučitelná s právem Společenství, jestliže státní příslušník členského státu Evropského společenství, který bydlí ve Francii a je otcem dítěte s francouzskou státní příslušností, jež zemřelo mimo území Francie, je vyloučen z nároku na odškodnění poskytované Fonds de Garantie pouze z důvodu jeho státní příslušnosti?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vestre Landsret (Dánsko) dne 27. března 2007 – Skatteministeriet v. Ecco Sko A/S

(Věc C-165/07)

(2007/C 129/12)

Jednací jazyk: dánština

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d'appel de Bruxelles (Belgie) dne 29. března 2007 – AXA Belgium SA, dříve AXA Royale Belge SA v. 1. Belgický stát, administration de la TVA, de l'enregistrement et des domaines, 2. Belgický stát, administration de l'inspection spéciale des impôts

(Věc C-168/07)

(2007/C 129/13)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Vestre Landsret (Dánsko)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Skatteministeriet

Žalovaná: Ecco Sko A/S

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat přílohu I k nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ⁽¹⁾ ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2388/2000 ⁽²⁾ ze dne 13. října 2000, v tom smyslu, že taková obuv, o jakou se jedná v původním řízení, má být zařazena pod obuv se svrškem z usně pod číslo 6403 KN, nebo pod obuv se vrškem z textilních materiálů pod číslo 6404 KN?
- 2) Je doplňková poznámka 1 ke kapitole 64 KN, která byla do nařízení vložena nařízením Komise č. 3800/92 ⁽³⁾ ze dne 23. prosince 1992, kterým se mění nařízení Rady č. 2658/87, slučitelná s poznámkou 4 a) ke kapitole 64 KN?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2388/2000 ze dne 13. října 2000, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 264, s. 1). Oprava v Úř. věst. L 276, 28.10.2000, s. 92.

⁽³⁾ Úř. věst. L 384, s. 8.

Předkládající soud

Cour d'appel de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: AXA Belgium SA, dříve AXA Royale Belge SA

Odpůrci: 1. Belgický stát, administration de la TVA, de l'enregistrement et des domaines, 2. Belgický stát, administration de l'inspection spéciale des impôts

Předběžná otázka

Mají být ustanovení šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾: jednotný základ daně, zejména čl. 13 část A odst. 1 písm. f), vykládána tak, že členským státům umožňují přiznat osvobození od daně pouze v případech, kdy autonomní sdružení osob poskytují služby výlučně svým členům a nikoli nečlenům?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Španělsko) dne 2. dubna 2007 – Club Náutico de Gran Canaria v. Comunidad Autónoma de Canarias

(Věc C-186/07)

(2007/C 129/14)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Canarias

Účastníci původního řízení

Žalobce: Club Náutico de Gran Canaria

Žalovaný: Comunidad Autónoma de Canarias

Předběžná otázka

Jaké účinky má rozsudek Soudního dvora Evropských společenství ze dne 7. května 1998 ⁽¹⁾ v souvislosti s čl. 10 odst. 1 bodem 13 zákona 20/91 ze dne 7. června 1991 o změně daňových aspektů hospodářského a daňového režimu Kanárských ostrovů?

⁽¹⁾ Věc C-124/96, Komise v. Španělsko, Recueil, s. I-2501.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Zutphen (Nizozemsko) dne 3. dubna 2007 – trestní řízení proti Dirk Endendijk

(Věc C-187/07)

(2007/C 129/15)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Zutphen

Účastník původního trestního řízení

Dirk Endendijk

Předběžné otázky

- 1) Jak je třeba vykládat pojem „uvazování“ ve smyslu směrnice 91/629/EHS ⁽¹⁾ ve spojení s rozhodnutím 97/182/ES ⁽²⁾?

- 2) Jsou pro výklad tohoto pojmu relevantní materiál a délka lana, jakož i účel uvázání?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 91/629/EHS ze dne 19. listopadu 1991, kterou se stanoví minimální požadavky pro ochranu prasat (Úř. věst. L 340, s. 28).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 24. února 1997, kterým se mění příloha směrnice 91/629/EHS, (Úř. věst. L 76, s. 30).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 3. dubna 2007 – Obec Mesquer v. Total France SA, Total International Ltd

(Věc C-188/07)

(2007/C 129/16)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Obec Mesquer

Odpůrkyně: Total France SA, původně nazvaná Total raffinage distribution, Total International Ltd

Předběžné otázky

- 1) Může být těžký topný olej, tedy výrobek vzešlý z procesu rafinace, který odpovídá specifikacím uživatele, je určen výrobcem k prodeji jako palivo a je uveden ve směrnici 68/414/EHS ze dne 20. prosince 1968 ⁽¹⁾ ve znění směrnice 98/93/ES ze dne 14. prosince 1998 ⁽²⁾ týkající se strategických zásob, k nimž se váže povinnost udržovat zásoby, kvalifikován jako odpad ve smyslu článku 1 směrnice 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 ⁽³⁾ ve znění směrnice 91/156/EHS ze dne 18. března 1991 ⁽⁴⁾ a kodifikované směrnici 2006/12/ES ⁽⁵⁾?

- 2) Tvoří náklad těžkého topného oleje přepravovaný lodí a vylitý do moře v důsledku havárie sám o sobě nebo vlivem smíchání s vodou a usazeninami odpad ve smyslu položky Q 4 přílohy I směrnice 2006/12/ES?

3) V případě záporné odpovědi na první otázku a kladné odpovědi na druhou otázku, lze výrobce těžkého topného oleje (Total raffinage) nebo prodávajícího a nájemce lodi (Total international Ltd) považovat ve smyslu článku 1 písm. b) a c) směrnice 2006/12/ES a pro účely uplatnění článku 15 téže směrnice za původce nebo držitele odpadu, když byl výrobek v okamžiku havárie, v jejímž důsledku se přeměnil na odpad, přepravován třetí osobou?

- (¹) Směrnice Rady 68/414/EHS ze dne 20. prosince 1968, kterou se členským státům EHS ukládá povinnost udržovat minimální zásoby ropy a/nebo ropných produktů (Úř. věst. L 308, s. 14; Zvl. vyd. 12/01, s. 29).
- (²) Směrnice Rady 98/93/ES ze dne 14. prosince 1998, kterou se mění směrnice 68/414/EHS, kterou se členským státům EHS ukládá povinnost udržovat minimální zásoby ropy a/nebo ropných produktů (Úř. věst. L 358, s. 100; Zvl. vyd. 12/02, s. 68).
- (³) Směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech (Úř. věst. L 194, s. 39; Zvl. vyd. 15/01, s. 23).
- (⁴) Směrnice Rady 91/156/EHS ze dne 18. března 1991, kterou se mění směrnice 75/442/EHS o odpadech (Úř. věst. L 78, s. 32; Zvl. vyd. 15/02, s. 3).
- (⁵) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech (Úř. věst. L 114, s. 9).

Žaloba podaná dne 3. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-189/07)

(2007/C 129/17)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: P. Oliver a F. Jimeno Fernández, zmocněnci)

Žalované: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

— Určit, že Španělské království tím,

že na svém území a v mořských vodách, které spadají pod jeho svrchovanost nebo jurisdikci, neprovedlo uspokojujícím způsobem kontrolu, inspekci a dohled nad rybolovnou činností, včetně vykládky a uvádění na trh druhů podléhajících ustanovením o minimální velikosti ve smyslu nařízení (ES) č. 850/98 (¹) a 2406/96 (²); a

že se s dostatečným úsilím nepostaralo o přijetí vhodných opatření proti osobám odpovědným za porušení právní úpravy Společenství, zejména prostřednictvím zahájení

správních či trestních řízení a uložením odrazujících sankcí uvedeným osobám,

nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 2 odst. 1 a čl. 31 odst. 1 a 2 nařízení (EHS) č. 2847/93 (³).

— Uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Platný právní rámec vyžaduje, aby členské státy:

- Zavedly účinný režim kontroly, inspekce a dohledu nad činností vykládky a uvádění na trh druhů podléhajících ustanovením o minimální velikosti.
- Ukládaly odrazující sankce osobám odpovědným za porušení právní úpravy Společenství.
- Účinně vykonávaly sankce, které lze uložit takovým odpovědným osobám, za účelem předcházení bezdůvodnému obohacení na základě protiprávní činnosti.

V projednávané věci bylo náležitě zjištěno, že Španělsko nesplnilo povinnosti, které mu ukládá právní úprava Společenství v oblasti kontroly a sankcionování protiprávního jednání v oblasti rybolovné činnosti. Uvedené nesplnění povinnosti bylo prokázáno nejen na základě zpráv inspektorů Společenství, ale uznal jej rovněž samotný žalovaný.

- (¹) Nařízení Rady (ES) č. 850/98 ze dne 30. března 1998 o zachování rybolovných zdrojů pomocí technických opatření na ochranu nedospělých mořských živočichů (Úř. věst. L 125, s. 1).
- (²) Nařízení Rady (ES) č. 2406/96 ze dne 26. listopadu 1996 o stanovení společných obchodních norem pro některé produkty rybolovu (Úř. věst. L 334, s. 1).
- (³) Nařízení Rady (EHS) č. 2847/93 ze dne 12. října 1993 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku (Úř. věst. L 261, s. 1).

Žaloba podaná dne 3. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-190/07)

(2007/C 129/18)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: C. Cattabriga, zmocněnec)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Italská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2004/117/ES ⁽¹⁾ ze dne 22. prosince 2004, kterou se mění směrnice Rady 66/401/EHS, 66/402/EHS, 2002/54/ES, 2002/55/ES a 2002/57/ES, pokud jde o zkoušky pod úředním dohledem a rovnocennost osiva vyprodukovaného ve třetích zemích, nebo v každém případě tím, že Komisi o těchto ustanoveních neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 8 uvedené směrnice;
- uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2004/117/ES uplynula dne 1. října 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2005, L 14, s. 18.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Zala Megyei Bíróság (Maďarská republika) dne 10. dubna 2007 – OTP Bank Rt. a Merlin Gerin Zala Kft. v. Zala Megyei Közigazgatási Hivatal

(Věc C-195/07)

(2007/C 129/19)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Zala Megyei Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: OTP Bank Rt. a Merlin Gerin Zala Kft.

Žalovaný: Zala Megyei Közigazgatási Hivatal

Předběžné otázky

- 1) Má být bod 3 písm. a) části 4 přílohy X „Aktu o přistoupení“ ⁽¹⁾ (Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie), který se použije na základě článku 24 uvedeného Aktu o přistoupení a který stanoví, že „Maďarsko [může] uplatňovat do 31. prosince 2007 dočasná snížení místní podnikatelské daně až na 2 % čistých příjmů podniků, udělovaná orgány místní samosprávy na základě článku 6 a 7 zákona C z roku 1990 o místních daních [...]“, vykládán v tom smyslu, že:

— se jedná o přechodnou výjimku, která umožňuje Maďarsku zachovat místní podnikatelskou daň, nebo

- Smlouva o přistoupení, stanoví možnost zachovat snížení místní podnikatelské daně, přiznala Maďarsku (přechodné) právo zachovat rovněž kategorii místní podnikatelské daně?

- 2) Pokud je odpověď na první otázku záporná, tento soud pokládá rovněž následující otázku:

Jaká jsou při správném výkladu šesté směrnice Rady 77/388/EHS ⁽²⁾ kritéria pro určení, zda určitá daň nemá povahu daně z obrátu ve smyslu článku 33 šesté směrnice?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 236, s. 846.

⁽²⁾ Úř. věst. L 145, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 12. dubna 2007 Aktieselskabet af 21. november 2001 proti rozsudku Soudu prvního stupně (prvního senátu) vydanému dne 6. února 2007 ve věci T-477/04, Aktieselskabet af 21. november 2001 v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.)

(Věc C-197/07 P)

(2007/C 129/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Aktieselskabet af 21. november 2001 (zástupce: C. Barrett Christiansen, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky)

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr

- zrušil v plném rozsahu rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 6. února 2007, vydaný ve věci T-477/04 (dále jen „napadený rozsudek“),

- uložil Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) náhradu nákladů řízení před Soudním dvorem.
- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 7. října 2004, věc R-364/2003-1,
- uložil Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) náhradu nákladů řízení před Soudem prvního stupně a před OHIM.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

V tomto kasačním opravném prostředku navrhovatelka tvrdí, že:

Soud prvního stupně tím, že shledal, že starší ochranné známky mají podle čl. 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 40/94 dobré jméno nesprávně:

1. v napadeném rozsudku nerozlišoval mezi 36 staršími ochrannými známkami
2. zohlednil důkazy, které nejsou v souladu s úředními pokyny OHIM
3. zohlednil důkazy, které nemají žádný vztah k starším ochranným známkám
4. zohlednil důkazy, na kterých není uvedeno datum
5. nezohlednil skutečnost, že relevantní datum pro prokázání dobrého jména je datum podání napadené přihlášky podle nařízení (ES) č. 40/94
6. potvrdil dobré jméno založené na důkazech z doby, která se časově neblížila datu podání napadené přihlášky podle nařízení (ES) č. 40/94
7. zohlednil průzkum trhu jako důkaz dobrého jména bez uvedení:
 - a) zda byl proveden nezávislým a uznávaným institutem nebo společností
 - b) počtu a profilu (pohlaví, věk, povolání a okolnosti) dotázaných
 - c) metody a okolností, na základě kterých byl průzkum proveden, a úplného seznamu otázek uvedených v dotazníku
 - d) zda procento vyplývající z průzkumu odpovídá celkovému počtu dotázaných osob nebo pouze těch osob, které skutečně odpověděly.
8. nezohlednil individuální důkazní hodnotu předložených důkazů před tím, než provedl celkové posouzení.

Soud prvního stupně tím, že shledal, že užívání přihlašované ochranné známky by neprávem těžilo z dobrého jména starších ochranných známek podle čl. 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 40/94 nesprávně:

9. založil své rozhodnutí o tom, že by užívání přihlašované ochranné známky neprávem těžilo z dobrého jména starších ochranných známek, na pověsti – nikoli na dobrém jménu – což není v souladu s čl. 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 40/94.
10. shledal, že možnost, která nemůže být vyloučena, je dostatečná, aby *prima facie* prokázala budoucí nebezpečí, které není hypotetické, toho, že užívání přihlašované ochranné známky by neprávem těžilo z dobrého jména starších ochranných známek.

Kasační opravný prostředek podaný dne 12. dubna 2007 Donalem Gordonem proti rozsudku Soudu prvního stupně (třetího senátu) vydanému dne 7. února 2007 ve věci T-175/04, Donal Gordon v. Komise Evropských společenství

(Věc C-198/07 P)

(2007/C 129/21)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel):
Donal Gordon (zástupci: J. Sambon, P.-P. Van Gehuchten a P. Reyniers, advokáti)

Další účastník řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání navrhovatele

- zrušit rozsudek ve věci T-175/04 a rozhodnout ve věci samé
- potvrdit vlastní zájem navrhovatele na jeho posudku o vývoji služebního postupu nezávisle na zájmu správního orgánu na tomto posudku
- uznat, že invaliditu lze pojmově vyvrátit, a že jí jako takovou posuzuje a stará se o ni lékařská služba Komise
- přiznat navrhovateli právo na soudní ochranu, pokud jde o jeho posudek o vývoji služebního postupu
- vyhovět návrhu na náhradu škody a přiznat navrhovateli odškodnění ve výši 1,5 milionu EUR
- rozhodnout o náhradě nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel uplatňuje, že rozsudek Soudu prvního stupně je založen na chybných nebo svévolných předpokladech, jelikož:

- zamítl připustit vlastní zájem navrhovatele na jeho posudku o vývoji služebního postupu;
- nesprávně vyložil právní předpisy týkající se invalidity a jejich uplatňování;
- neposkytl navrhovateli soudní ochranu, ačkoli otázka, zda je jeho invalidita profesního původu či nikoli, není vyřešena
- rozhodl o náhradě škody, aniž by zohlednil předvídatelnou změnu poměrů u navrhovatele.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di Cassazione (Itálie) dne 12. dubna 2007 – Alfonso Luigi Marra v. Eduardo De Gregorio**(Věc C-200/07)**

(2007/C 129/22)

*Jednací jazyk: italština***Předkládající soud**

Corte suprema di Cassazione

Účastníci původního řízení*Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek:* Alfonso Luigi Marra*Účastník řízení podávající vzájemný kasační opravný prostředek:* Eduardo De Gregorio**Předběžné otázky**

1) Je soud, který projednává občanskoprávní spor, v případě nečinnosti poslance Evropského parlamentu, který nevyužije možnost, kterou mu dává čl. 6 odst. 2 Jednacího řádu Evropského parlamentu (¹), požádat přímo předsedu o ochranu výsad a imunity, v každém případě povinen požádat předsedu o zbavení imunity pro účely pokračování řízení a přijetí rozhodnutí?

nebo

2) Může soud, který projednává občanskoprávní spor, v případě neexistence sdělení Evropského parlamentu, že chce chránit imunitu a výsady poslance, rozhodnout o existenci či neexistenci výsad s ohledem na konkrétní podmínky v projednávaném případě?

(¹) Úř. věst. L 61, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di Cassazione (Itálie) dne 13. dubna 2007 – Alfonso Luigi Marra v. Clemente Antonio**(Věc C-201/07)**

(2007/C 129/23)

*Jednací jazyk: italština***Předkládající soud**

Corte suprema di Cassazione

Účastníci původního řízení*Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek:* Alfonso Luigi Marra*Účastník řízení podávající vzájemný kasační opravný prostředek:* Clemente Antonio**Předběžné otázky**

Otázky jsou totožné s otázkami položenými ve věci C-200/07.

Žaloba podaná dne 19. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika**(Věc C-206/07)**

(2007/C 129/24)

*Jednací jazyk: portugalsština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Komise Evropských společenství (zástupci: L. Pignataro a M. Afonso, zmocněnci)*Žalovaná:* Portugalská republika**Návrhová žádání žalobkyně**

— Určit, že Portugalská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Komise 2004/33/ES (¹) ze dne 22. března 2004, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/98/ES, pokud jde o některé technické požadavky na krev a krevní složky, a v každém případě tím, že je nesdělila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice.

— Uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení uvedené směrnice do vnitrostátního práva uplynula 8. února 2005.

(¹) Úř. věst. L 91, s. 25.

Žaloba podaná dne 20. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-210/07)

(2007/C 129/25)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: R. Vidal Puig a P. Dejmek, zmocněnci)

Žalovaná: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Španělské království tím, že nepřijalo veškeré právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES (¹) ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství a o změně směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (směrnice o bezpečnosti železnic) a v každém případě tím, že zmíněné předpisy neoznámilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 33 zmíněné směrnice;

— uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta stanovená k provedení směrnice 2004/49/ES do vnitrostátního práva uplynula dne 30. dubna 2006.

(¹) Úř. věst. L 164, s. 44; Zvl. vyd. 07/08, s. 227.

Žaloba podaná dne 25. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo

(Věc C-216/07)

(2007/C 129/26)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Condou-Durande a W. Bogensberger, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Spolková republika Německo tím, že nepřijala opatření nezbytná k dosažení souladu se směrnicí Rady 2003/110/ES (¹) ze dne 25. listopadu 2003 o pomoci při tranzitu za účelem vyhoštění leteckou cestou, a v každém případě tím, že je nesdělila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z výše uvedené směrnice;

— uložit Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2003/110/ES do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 5. prosince 2005.

(¹) Úř. věst. L 321, s. 26; Zvl. vyd. 19/06, s. 223.

Žaloba podaná dne 25. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo

(Věc C-218/07)

(2007/C 129/27)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Condou, W. Bogensberger, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Spolková republika Německo tím, že nepřijala opatření nezbytná k dosažení souladu se směrnicí Rady 2003/109/ES ⁽¹⁾ ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, a v každém případě tím, že je nesdělila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z výše uvedené směrnice;

- uložit Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2003/109/ES do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 23. ledna 2006.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 16, s. 44; Zvl. vyd. 19/06, s. 272.

SOD PRVNÍHO STUPNĚ

Žaloba podaná dne 26. března 2007 – Imelios v. Komise

(Věc T-97/07)

(2007/C 129/28)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Imelios SA (Vélizi Villacoublay, Francie) (zástupce: C. Curtil, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- pokud jde o řízení, konstatovat nekontradiktorní charakter řízení před OLAF a před Komisí; konstatovat, že OLAF podle vlastního přiznání použila anonymní zdroje; že OLAF a Komise odmítly sdělit žalobkyni vyšetřovací zprávu; že rozhodnutí Komise nebylo odůvodněné; v důsledku toho zrušit oznámení o dluhu;
- podpůrně, konstatovat, že doklady, jež předložila žalobkyně, nebyly zohledněny; že nebyla přezkoumána odpovědnost skupiny [...]; v důsledku toho zrušit oznámení o dluhu po meritorní stránce;
- v každém případě konstatovat, že poslední část podpory nebyla žalobkyni vyplacena, třebaže tato se jí nikdy nezřekla; v důsledku toho uložit Komisi, aby zaplatila žalobkyni částku 34 368 eur i s úroky ode dne podání projednávané žaloby; uložit Komisi, aby zaplatila žalobkyni částku 50 000 eur jako náhradu škody i s úroky; uložit Komisi, aby zaplatila žalobkyni částku 50 000 eur jako náhradu nákladů vynaložených v souvislosti se řízením; uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dne 21. prosince 1999 žalobkyně a Evropské společenství, zastoupené Evropskou komisí, podepsaly smlouvu IST-1999-10934-ASSIST týkající se projektu „Knowledge Management for Help Desk Operators“, uzavřenou v rámci pátého rámcového programu pro činnost Společenství týkající se výzkumu, technologického vývoje a názorného předvádění (1998-2002) v oblasti otevřené informační společnosti.

Na základě vyšetřování před OLAF a jeho zprávy o auditu zaslala Komise žalobkyni oznámení o dluhu požadující vrácení částky, již zaplacené jakožto podpora Společenství, v souladu

s relevantním ustanovením smlouvy, které Komisi umožňuje požadovat takové vrácení v případě zjištění podvodu nebo závažných finančních nesrovnalostí při provádění projektu. Jedná se o napadené rozhodnutí v rámci projednávané žaloby. Žalobkyně krom toho navrhuje, aby Soud uložil Komisi vyplacení poslední části podpory, jakož i to, aby napravila škodu, která žalobkyni vznikla z důvodu jednak nevyplacení poslední části podpory, a jednak z důvodu řízení před OLAF a poté před Komisí.

Žalobkyně se na podporu svého návrhu na zrušení dovolává porušení základních práv, zejména práva obhajoby, v průběhu vyšetřování týkajícího se ověření projektu „ASSIST“ vedeného u OLAF. Uplatňuje, že nemohla předložit užitečná vyjádření ve vyšetřovací fázi a že konečná zpráva OLAF, na níž je založeno rozhodnutí Komise, jí nebylo předáno, což jí zabránilo v tom, aby odpověděla na obvinění vznesená proti ní.

Žalobkyně se krom toho dovolává nedostatku odůvodnění rozhodnutí, jakož i opožděného sdělení výtek.

Podpůrně se žalobkyně dovolává několika žalobních důvodů týkajících se meritorní stránky napadeného rozhodnutí, zejména skutečnosti, že Komise nezohlednila doklady předložené žalobkyní, jež se týkaly vynaložených nákladů. Krom toho tvrdí, že skupina LA POSTE, tedy skutečný příjemce podpory, a nikoliv ona, musí být odpovědná za případné nesrovnalosti, k nimž došlo.

Žaloba podaná dne 4. dubna 2007 – UPS Europe a UPS Deutschland v. Komise

(Věc T-100/07)

(2007/C 129/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: UPS Europe NV/SA (Brusel, Belgie) a UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Německo) (zástupci: T. Ottervanger a E. Henny, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- určit v souladu s článkem 232 ES nečinnost Komise z důvodu, že nerozhodla o stížnosti žalobkyň podané Komisi dne 22. dubna 2004;
- uložit Komisi náhradu výdajů a nákladů žalobců v řízení;
- přijmout další opatření, která Soudní dvůr považuje za vhodná.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svým návrhem žalobkyně předkládají žalobu podle článku 232 ES, když tvrdí, že Komise nepřijala konečné rozhodnutí o jejich stížnosti původně podané dne 22. dubna 2004, následované výzvou k jednání předloženou dne 27. listopadu 2006, ohledně údajného zneužití dominantního postavení Deutsche Post podle článku 82 ES.

Žalobkyně tvrdí, že mají legitimní zájem na předložení takové stížnosti v souladu s požadavky čl. 7 odst. 2 nařízení č. 1/2003⁽¹⁾ a že se jich nečinnost Komise bezprostředně a osobně dotýká. Žalobkyně totiž tvrdí, že jsou postiženy stanovením nadměrných cen ze strany Deutsche Post na primárním trhu, jak jako spotřebitelé, tak jako soutěžitelé.

Žalobkyně dále tvrdí, že podle sdělení Komise o řešení stížností předložených podle článků 81 ES a 82 ES⁽²⁾ je Komise povinna na základě stížnosti na porušení článku 82 ES zahájit řízení proti subjektu, proti němuž stížnost směřuje, nebo přijmout konečné rozhodnutí o zamítnutí stížnosti, poté co dá stěžovateli možnost předložit vyjádření. Nicméně žalobkyně tvrdí, že ačkoliv předložily svá vyjádření k předběžnému zamítnutí stížnosti v poskytnuté lhůtě, Komise nepřijala žádné konečné rozhodnutí, čímž se dopustila porušení práva Společenství.

A konečně, žalobkyně tvrdí, že s ohledem na okolnosti projednávaného případu bylo přibližně tříleté období, po které Komisi opakovaně vyzývaly k jednání, dostatečně dlouhé k přijetí konečného rozhodnutí. Zejména období 18 měsíců, které uběhlo od předložení jejich posledního vyjádření, je podle žalobkyň více než dostatečné k tomu, aby umožnilo Komisi ukončit třetí fázi šetření.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1-25; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

⁽²⁾ Úř. věst. C 101, 27.4.2004, s. 65-77.

Žaloba podaná dne 26. března 2007 – Dada v. OHIM – Dada (DADA)**(Věc T-101/07)**

(2007/C 129/30)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Dada S.p.A. (Florence, Itálie) (zástupci: D. Caneva a G. Locurto, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Dada S.r.l.

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 12. ledna 2007 v řízení R 1342/2005-1, oznámené Dada S.p.A. dne 25. ledna 2007, a v důsledku toho vyhovět přihlášce k zápisu č. 1903111, podané společností Dada S.p.A., i s odkazem na služby uvedené ve třídě 42 Niceské dohody;
- uložit žalovanému, aby společnosti Dada S.p.A. nahradil náklady probíhajícího řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně.

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka tvořená ze slova „DADA“, psaná tiskacími písmeny na pozadí představujícím černý obdélník, nad kterým se tyčí vyobrazení atomu; přihláška k zápisu č. 1.903.111 pro služby ve třídě 42.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: DAD S.r.l.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Italská slovní ochranná známka „DADA“ pro služby ve třídách 35, 37, 38 a 42, jakož i název společnosti DADA používaný v běžné obchodní praxi v Itálii pro označení následujících činností: „správa obchodních záležitostí, obchodní administrativa, kancelářské práce, obchod s nemovitostmi, telekomunikace, školení, vzdělávání, právní služby, počítačové programování“.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námítce a zamítnutí přihlášky k zápisu pro sporné služby.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Nedostatek důkazů o užívání vnitrostátní ochranné známky uplatňované protistranou a neexistence nebezpečí záměny v projednávaném případě.

Žaloba podaná dne 5. dubna 2007 – Freistaat Sachsen v. Komise

(Věc T-102/07)

(2007/C 129/31)

*Jednací jazyk: němčina***Žaloba podaná dne 6. dubna 2007 – BVGD v. Komise**

(Věc T-104/07)

(2007/C 129/32)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: Freistaat Sachsen (Německo) (zástupci: C. von Donat a G. Quardt, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- prohlásit rozhodnutí Komise K (2007) 130 konečné ze dne 24. ledna 2007 o státní podpoře č. 38/2005 (dříve NN 52/2004), udělené Německem skupině Biria, za neplatné v rozsahu, v němž se týká opatření 2 a 3 uvedených v tom rozhodnutí, a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce napadá rozhodnutí Komise K (2007) 130 konečné ze dne 24. ledna 2007, ve kterém Komise rozhodla, že státní podpora udělená Německem ve prospěch Bike Systems GmbH & Co. Thüringer Zweiradwerk KG, Sachsen Zweirad GmbH a Biria GmbH (nyní Biria AG), která obsahuje tři opatření, je neslučitelná se společným trhem.

Žalobce uplatňuje, že je dotčeným rozhodnutím Komise přímo a osobně dotčen, protože opatření 2 a 3, jejichž obsahem jsou záruky ve prospěch Sachsen Zweirad GmbH a Biria GmbH (nyní Biria AG), poskytl z vlastních prostředků na základě směrnice o ručení vydané Freistaat Sachsen.

Na odůvodnění své žaloby uplatňuje žalobce zaprvé porušení práva Společenství z důvodu chybného výkladu schváleného režimu podpor. V této souvislosti žalobce vytýká, že žalovaná, která nezohlednila odpovídající definici ve schváleném režimu podpor, nahlížela na dotčené podniky jako na podniky v nesnázích. Protože podle názoru žalobce nejde o tento případ, jedná se v případě opatření 2 a 3 o schválené podpory.

Kromě toho má žalobce za to, že žalovaná nesprávně posoudila skutkový stav, když vyšla z toho, že dotčené podniky jsou podniky v nesnázích.

Konečně žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněné.

Účastnice řízení

Žalobkyně: Belgische Vereniging van handelaars in- en uitvoerders geslepen diamant (Antverpy, Belgie) (zástupci: G. Vandersanden, L. Levi a C. Ronzi, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí ze dne 26. ledna 2007, kterým Evropská komise zamítla stížnost podanou BVGD z důvodu, že neexistují dostatečné důvody pro to, aby podle ní jednala (věc COMP/39.221/B-2-BVGD/De Beers);
- uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise ze dne 26. ledna 2007 ve věci z oblasti hospodářské soutěže COMP/39.221/B-2-BVGD/De Beers, kterým Komise zamítla stížnost žalobkyně týkající se porušení článků 81 ES a 82 ES v souvislosti se systémem „Supplier of Choice“ uplatňovaným De Beers Group při odbytů surových diamantů s odůvodněním, že neexistuje dostatečný zájem Společenství jednat dále podle stížnosti žalobkyně.

Žalobkyně tvrdí, že De Beers – výrobce surových diamantů, který podle žalobkyně působil hlavně v etapě do prodeje surových diamantů – se pokouší přes svůj „Supplier of Choice“ systém rozšířit svou kontrolu trhu, aby pokryl celkový tok diamantů od dolů ke spotřebiteli, tj. také navazující trhy.

Na podporu své žaloby žalobkyně zaprvé uplatňuje porušení svých procesních práv jako stěžovatele. Žalobkyně tvrdí i) že Komise jí neumožnila výkon jejího práva na přístup k dokumentům, na jejichž základě Komise provedla své předběžné posouzení, podle čl. 8 odst. 1 nařízení č. 773/2004 (¹), ii) že Komise vyvíjela nepřiměřený nátlak na žalobkyni svou organizací časových lhůt v této věci, iii) že Komise uvedla žalobkyni ve své korespondenci s ní v omyl ohledně stupně řízení a iv) že Komise nezapojila žalobkyni úzce do řízení.

Zadruhé, žalobkyně tvrdí, že Komise porušila pojem zájmu Společenství a dopustila se zjevně nesprávného posouzení a právního omylu a porušila povinnost uvést odůvodnění.

(¹) Nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 123, s. 18).

Žaloba podaná dne 2. dubna 2007 – MarketTools v. OHIM – Optimus-Telecomunicações (ZOOMERANG)

(Věc T-105/07)

(2007/C 129/33)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: MarketTools, Inc. (San Francisco, Spojené státy) (zástupci: W. von der Osten-Sacken a A. González Hähnlein, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Optimus-Telecomunicações, SA (Maia, Portugalsko)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu ze dne 25. ledna 2007 (odvolání č. R 253/2006-2)

— uložit Optimus-Telecomunicações, SA náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „ZOOMERANG“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 35 a 42 – přihláška č. 1 603 950.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Optimus-Telecomunicações, SA.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Národní slovní a obrazová ochranná známka „BOOMERANG“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 16, 35, 37, 38 a 42.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám v celém rozsahu.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94, jelikož odvolací senát nesprávně posoudil podobnost výrobků a služeb a dotčených ochranných známek.

Žaloba podaná dne 11. dubna 2007 – Alcon v. OHIM – *Acri.Tec (BioVisc)

(Věc T-106/07)

(2007/C 129/34)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Alcon, Inc. (Hünenberg, Švýcarsko) (zástupce: M. Graf, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: *Acri.Tec AG Gesellschaft für ophthalmologische Produkte (Hennigsdorf, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 8. února 2007 ve věci R 660/2006-2 Alcon, Inc. v. OHIM (BioVisc) v rozsahu, v němž zamítá námitky společnosti Alcon, Inc. proti přihlášce ochranné známky Společenství č. 3 651 809 „BioVisc“;

— uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu, aby nesl vlastní náklady řízení a nahradil náklady řízení žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: *Acri.Tec AG Gesellschaft für ophthalmologische Produkte

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní označení „BioVisc“ pro výrobky zařazené do třídy 5 – přihláška č. 3 651 809

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranná známka Společenství a mezinárodní slovní ochranná známka „PROVISC“ a „DUOVISC“ pro výrobky zařazené do třídy 5

Rozhodnutí námitkového oddělení: Námitkám bylo vyhověno v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení rozhodnutí námitkového oddělení a zamítnutí námitek v plném rozsahu

Žalobní důvody: Dotčené ochranné známky jsou natolik podobné, že existuje nebezpečí záměny, a výrobky, na které se přihláška vztahuje, jsou totožné s výrobky, na které se vztahují namítané ochranné známky.

Žaloba podaná dne 8. dubna 2007 – Spira v. Komise

(Věc T-108/07)

(2007/C 129/36)

Jednací jazyk: angličtina

**Kasační opravný prostředek podaný dne 16. dubna 2007
Francisco Rossi Ferreras proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 1. února 2007 ve věci F-42/05,
Rossi Ferreras v. Komise**

(Věc T-107/07 P)

(2007/C 129/35)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Francisco Rossi Ferreras (Lucemburk, Lucemburské velkovévodství) (zástupce: F. Frabetti, advokát)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 1. února 2007 ve věci F-42/05;
- vyhovět návrhovým žádáním uvedeným žalobcem v řízení v prvním stupni, a tedy hlavně prohlásit žalobu ve věci F-42/05 za přípustnou a opodstatněnou;
- podpůrně postoupit věc Soudu pro veřejnou službu;
- rozhodnout o výdajích, nákladech a honorářích a uložit Komisi jejich zaplacení.

Důvody a hlavní argumenty kasačního opravného prostředku

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek ve svém kasačním opravném prostředku navrhuje zrušení rozsudku Soudu pro veřejnou službu, kterým se zamítá žaloba, kterou navrhoval zrušení své zprávy o vývoji služby za období od 1. ledna do 31. prosince 2003, jakož i uložení Komisi zaplatit mu náhradu škodu, kterou údajně utrpěl.

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje, že Soud pro veřejnou službu se při přezkoumání dvou žalobních důvodů uvedených v řízení v prvním stupni dopustil více nesprávných právních posouzení.

Účastníci řízení

Žalobkyně: Diamanthandel A. Spira BVBA (Antwerpen, Belgie) (zástupci: J. Bourgeois, Y. van Gerven, F. Louis a A. Vallery, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Komise ze dne 26. ledna 2007 vydané podle čl. 7 odst. 2 nařízení Rady č. 773/2004, ve věci COMP/38.826/B-2-Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise ze dne 26. ledna 2007 ve věci týkající se hospodářské soutěže COMP/38.826/B-2-Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice, kterým Komise zamítla stížnost žalobkyně týkající se porušení článků 81 ES a 82 ES v souvislosti se systémem Supplier of Choice, jenž používá De Beers Group k distribuci surových diamantů, které bylo odůvodněno nedostatečným zájmem Společenství na projednání stížnosti žalobkyně.

Žalobkyně tvrdí, že De Beers – výrobce surových diamantů, který podle žalobkyně působil především v etapě do prodeje surových diamantů – se snaží prostřednictvím svého systému Supplier of Choice rozšířit svou kontrolu nad trhem, aby pokryla celý řetězec od těžby až ke spotřebiteli, tj. i navazující trhy.

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně tři žalobní důvody.

Žalobkyně zaprvé tvrdí, že Komise nesplnila svou povinnost vyšetřit pečlivě a nestranně stížnost a přezkoumat s řádnou péčí a nestranně protisoutěžní jednání popsána ve stížnosti.

Zadruhé žalobkyně uplatňuje, že Komise nemůže tvrdit, že neexistuje dostatečný zájem Společenství k projednání stížnosti, a to z důvodu velikosti dotčeného podniku, geografického rozsahu protisoutěžních jednání a narušení hospodářské soutěže a vnitřního trhu způsobeného těmito protiprávními jednáními.

Konečně zatřetí žalobkyně tvrdí, že Komise dospěla k závěru ohledně nedostatečného zájmu Společenství na základě nesprávného skutkového a právního posouzení okolností případu, jelikož:

- 1) Komise nezohlednila zveřejněný zjevný protisoutěžní cíl omezeného výběrového distribučního systému skupiny De Beers;
- 2) Komise nemohla posoudit protisoutěžní účinky distribučního systému De Beers bez předchozího posouzení jejího dominantního postavení a tržní síly;
- 3) Komise nevzala v úvahu řadu okolností, na které byla upozorněna ve stížnosti, prokazující existenci zneužívající a protisoutěžní povahy systému;
- 4) Komise nesprávně posoudila účinnost pozměněného mandátu veřejného ochránce práv, na kterého se De Beers obrátila za účelem vyřešení sporů ohledně provádění distribučního systému; a
- 5) Komise provedla nesprávné právní posouzení a zjevně nesprávné posouzení skutkového stavu, když rozhodla, že distribuční systém nenarušuje trh.

Žaloba podaná dne 13. dubna 2007 – Agrofert Holding v. Komise

(Věc T-111/07)

(2007/C 129/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Agrofert Holding a.s. (Praha, Česká republika)
(zástupce: R. Pokorný, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Komise SG.E.3/MB/md D (2007) 1360 ze dne 13. února 2007 týkající se žádosti o přístup k dokumentům ve věci spojení podniků č. COMP/M.3543 – PKN Orlen/Unipetrol a rozhodnutí Komise 16796/16797 ze dne 2. srpna 2006;
- uložit Komisi zpřístupnit dotčené dokumenty;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Prostřednictvím své žaloby se žalobkyně domáhá zrušení, podle článku 230 ES, rozhodnutí Komise ze dne 13. února 2007 týkajícího se žádosti o přístup ke všem nezveřejněným dokumentům týkajícím se oznamovací fáze a fáze před oznámením dotčeného spojení podniků (dále jen „rozhodnutí I“) jakož i následného potvrzujícího rozhodnutí Komise 16796/16797 ze dne 2. srpna 2006 (dále jen „rozhodnutí II“).

Žalobkyně tvrdí, že obě rozhodnutí jsou v rozporu s nařízením (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾ o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (dále jen „nařízení“), jelikož nespádají pod výjimky uvedené v jeho čl. 4 odst. 2 týkající se ochrany obchodních zájmů, ochrany cílů vyšetřování, ochrany právního poradenství nebo jeho čl. 4 odst. 3 týkající se ochrany rozhodovacího procesu.

Žalobkyně dále tvrdí, že první odrážka čl. 4 odst. 2 nařízení by se neměla vykládat tak, že se výjimky vztahují na celé dokumenty, ale pouze na příslušné části obsahující obchodní tajemství nebo obchodně citlivé informace. Tudíž, podle žalobkyně, žalovaná mohla buď zpřístupnit veřejnosti části požadovaných dokumentů nebo začernit části obsahující citlivé informace bez toho, aby narušila cíle inspekce, vyšetřování a auditu, práva oznamujících stran a třetích osob, ochranu právního poradenství nebo rozhodovací proces orgánu.

Mimoto, žalobkyně tvrdí, že žalovaná místo toho, aby provedla individuální posouzení každého dokumentu spadajícího podle jejího názoru pod výjimku čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení, obecně zamítla požadovaný přístup na základě pouhé skutečnosti, že všechny dokumenty obsahují obchodní tajemství a nemohou být zpřístupněny podle článku 17 nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽²⁾. Takové zobecňování by bylo v rozporu s čl. 4 odst. 6 nařízení.

Nadto, žalobkyně tvrdí, že výše uvedené výjimky se uplatní pouze tehdy, pokud jejich použití není vyloučeno převažujícím veřejným zájmem na zpřístupnění. Podle žalobkyně takový zájem sestávající ze škody utrpěné žalobkyní a menšinovými akcionáři koupené společnosti, aby byly zpřístupněny požadované dokumenty, existuje a převažuje výjimky.

Žalobkyně kromě toho tvrdí, že rozhodnutí I a II jsou v rozporu s článkem 1 EU druhým pododstavcem zakotvujícím zásadu otevřenosti.

Konečně žalobkyně tvrdí, že žalovaná nevyřídila potvrzující žádost bez prodloužení v souladu s čl. 8 odst. 1 nařízení, ale překročila lhůtu k odpovědi o 100 pracovních dní.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43-48.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1-22).

Žaloba podaná dne 17. dubna 2007 – Hitachi a další v. Komise

(Věc T-112/07)

(2007/C 129/38)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Hitachi Ltd (Tokio, Japonsko), Hitachi Europe Ltd (Maidenhead, Spojené království), Japan AE Power Systems Corp. (Tokio, Japonsko) (zástupci: M. Reynolds, P. Mansfield a D. Arts, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyň

- zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v jakém se týká každé z nich;
- v důsledku toho zrušit pokuty uložené každé z nich;
- podpůrně, zrušit článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v jakém se týká každé z nich, nebo alespoň zrušit nebo snížit pokuty uložené každé z nich;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně podaly žalobu na neplatnost podle článků 225 ES a 230 ES proti rozhodnutí Komise ze dne 24. ledna 2007 (věc COMP/F/38.899 – plynem izolované spínací přístroje – C(2006) 6762 konečně), na jehož základě Komise došla k závěru, že žalobkyně, spolu s jinými podniky, porušily článek 81 ES a článek 53 EHP v oblasti plynem izolovaných spínacích přístrojů (dále jen „PISP“) řadou dohod a jednání ve vzájemné shodě spočívajících v a) rozdělení trhů, b) přidělení kvót a zachování příslušných tržních podílů, c) přidělení jednotlivých PISP projektů (bid-rigging) určeným výrobcům a manipulaci nabídkového řízení na tyto projekty, d) stanovení cen, e) dohodách o ukončení licenčních smluv s nečleny kartelu a f) výměně citlivých tržních informací. Podpůrně se žalobkyně domáhají, na základě článku 31 nařízení Rady (ES) č. 1/2003⁽¹⁾, zrušení nebo snížení pokut uložených každé z nich.

Důvody, z nichž žalobkyně vycházejí, mohou být shrnuty následovně. Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila základní pravidla ochrany práv obhajoby, článek 2 nařízení č. 1/2003 a článek 81 ES, jakož i obecné zásady práva Společenství v následujících bodech:

Zprv je uplatňováno, že Komise porušila práva obhajoby žalobkyň tím, že jim neumožnila přístup k některým důkazům

údajně svědčícím proti nim, ani k některým dokumentům, které potencionálně mohly svědčit v jejich prospěch.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala existenci porušení čl. 81 odst. 1 ES právně dostačujícím způsobem požadovaným článkem 2 nařízení č. 1/2003. V tomto ohledu žalobkyně konkrétně uvádějí, že Komise neprokázala existenci obecné dohody dotyčných evropských a japonských podniků způsobem tvrzeným v rozhodnutí, nebo že jakákoli společná dohoda představovala omezující dohodu nebo omezující jednání.

Zatřetí žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala, že se žalobkyně účastnila jediného a pokračujícího protiprávního jednání.

Začtvrté se Komise údajně dopustila zjevně nesprávných posouzení při stanovení pokut uložených žalobkyním, když nezhodnotila konkrétní závažnost tvrzeného protiprávního jednání, kterého se dopustily žalobkyně.

Zapáté se podle žalobkyň Komise dopustila zjevně nesprávných posouzení tím, že při stanovení pokut žalobkyním nevzala v úvahu faktory týkající se doby trvání.

Konečně žalobkyně tvrdí, že metoda použitá Komisí pro stanovení pokut s ohledem na odrazující koeficient porušuje obecné zásady práva Společenství, a to zásady rovného zacházení a proporcionality, jak co se týče rizika, že by žalobkyně mohly způsobit významnou škodu na evropském trhu, tak co se týče toho, že nebylo zohledněno opakování protiprávního jednání.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1-25).

Žaloba podaná dne 13. dubna 2007 – Last Minute Network v. OHIM – Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR)

(Věc T-114/07)

(2007/C 129/39)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Last Minute Network Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupce: P. Brownlow, solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Druhá účastnice řízení před odvolacím senátem: Last Minute Tour SpA (Milán, Itálie)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit v plném rozsahu rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 8. února 2007;
- prohlásit ochrannou známku Společenství č. 1 552 231 za neplatnou pro třídy 39 a 42;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Obrazová ochranná známka „LAST MINUTE TOUR“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 16, 39 a 42 – ochranná známka Společenství č. 1 552 231

Majitel ochranné známky Společenství: Last Minute Tour SpA

Účastník řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Ochranná známka účastníka řízení navrhuujícího prohlášení neplatnosti: Národní nezapsaná slovní ochranná známka „LASTMINUTE.COM“ pro služby zařazené do tříd 39 a 42.

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství pro služby zařazené do tříd 39 a 42 a zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti pro výrobky zařazené do třídy 16.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení rozhodnutí zrušovacího oddělení a zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 40/94, jelikož odvolací senát nesprávně rozhodl, že nezapsaná ochranná známka žalobkyně ji neopravňuje k zákazu používání přihlášené ochranné známky ve Spojeném království, a jelikož odvolací senát použil chybné kritérium k prokázání nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 13. dubna 2007 – Last Minute Network v. OHIM – Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR)

(Věc T-115/07)

(2007/C 129/40)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Last Minute Network Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupce: P. Brownlow, solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Druhá účastnice řízení před odvolacím senátem: Last Minute Tour SpA (Milán, Itálie)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit v plném rozsahu rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 8. února 2007;
- prohlásit ochrannou známku Společenství č. 1 552 231 za neplatnou pro třídu 16;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Obrazová ochranná známka „LAST MINUTE TOUR“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 16, 39 a 42 – ochranná známka Společenství č. 1 552 231

Majitel ochranné známky Společenství: Last Minute Tour SpA

Účastník řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Ochranná známka účastníka řízení navrhuujícího prohlášení neplatnosti: Národní nezapsaná slovní ochranná známka „LASTMINUTE.COM“ pro služby zařazené do tříd 39 a 42.

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství pro služby zařazené do tříd 39 a 42 a zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti pro výrobky zařazené do třídy 16.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání žalobkyně směřujícího k částečnému zrušení rozhodnutí zrušovacího oddělení, aby byla ochranná známka Společenství prohlášena za neplatnou i pro výrobky zařazené do třídy 16.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 40/94, jelikož odvolací senát nesprávně rozhodl, že nezapsaná ochranná známka žalobkyně ji neopravňuje k zákazu používání přihlášené ochranné známky ve Spojeném království, a jelikož odvolací senát použil chybné kritérium k prokázání nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 16. dubna 2007 – Itálie v. Komise

(Věc T-119/07)

(2007/C 129/41)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Italská republika (Řím, Itálie) (zástupce: G. Aiello, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Komise K (2007) 286 konečné ze dne 7. února 2007;
- uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávaná žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise K (2007) 286 konečné ze dne 7. února 2007, které se týká osvobození od spotřební daně z minerálních olejů používaných jako paliva pro výrobu kyslíčnicku hlinitého v regionu Gardanna, v regionu Shannon a na Sardinii, uplatněného Francií, Irskem a Itálií. Toto

rozhodnutí prohlásilo za oprávněná daňová osvobození přiznaná italskou vládou společností Eurallumina S.p.A. ve výši 80 % a pro zbývajících 20 % stanovilo povinnost navrácení podpor přiznaných společnosti-příjemci od 1. ledna 2004.

Na podporu svých tvrzení žalobkyně uplatňuje následující žalobní důvody:

- porušení čl. 87 odst. 1 ES v tom, že sporné rozhodnutí uvádí, že osvobození od spotřební daně stanovené italským právním řádem představuje státní podporu. V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že, jak to potvrzuje text směrnice 2003/96/ES ⁽¹⁾, dotčená osvobození od spotřební daně nepředstavují státní podpory, avšak spadají spíše do povahy a logiky vnitrostátního daňového systému. I kdyby se totiž jednalo o státní podpory, uvedená směrnice by je povolovala alespoň pro období do 31. prosince 2006. Co se týče údajné selektivní povahy dotčených opatření, uvádí se, že jsou určena obecně všem podnikům, které používají minerální oleje pro výrobu kyslíčnicku hlinitého. Okolnost, že na italském území existuje pouze jediný závod používající tyto minerální oleje v procesu výroby, má pouze faktickou relevanci, a nemůže zbavit opatření své obecné působnosti;
- porušení čl. 87 odst. 3 ES, jakož i hlavních zásad týkajících se státních podpor pro regionální účely v roce 1998 v tom, že sporné osvobození od spotřební daně mělo být považováno za nezbytné pro hospodářský rozvoj regionu Sardinie;
- porušení čl. 51 odst. E. 3.2 předpisu Společenství o státních podporách na ochranu životního prostředí (2001/C 37/03) v tom, že v projednávaném případě byly uzavřeny dohody mezi státem a společností-příjemcem, co se týče zlepšení výsledků v oblasti životního prostředí;
- konečně žalobkyně uplatňuje porušení zásady legitimního očekávání a presumpci legality opatření Společenství.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51; Zvl. vyd. 09/01, s. 405).

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 2. května 2007 – Giraudy v. Komise

(Věc F-23/05) ⁽¹⁾

(Úředníci — Žaloba — Žaloba na náhradu škody — Vyšetřování Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) — Opětovné zařazení — Nařízení (ES) č. 1073/1999 — Rozhodnutí 1999/396/ES, ESUO, Euratom — Pochybení — Újma — Nemoc z povolání — Zohlednění dávek stanovených článkem 73 Služebního řádu)

(2007/C 129/42)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Jen-Louis Giraudy (Paříž, Francie) (zástupce: D. Voillemot, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: J. Curral a G. Berscheid, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak zrušení rozhodnutí Komise, které odmítá uznat odpovědnost jejích služeb a újmu údajně utrpěnou žalobcem v souvislosti s vyšetřováním vedeným OLAF u zastoupení Komise ve Francii, a jednak návrh na náhradu škody.

Výrok rozsudku

- 1) Komisi Evropských společenství se ukládá zaplatit J-L. Giraudymu částku ve výši 15 000 eur jako náhradu škody za nemajetkovou újmu, kterou utrpěl na základě útoku na jeho pověst a čest.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Komise Evropských společenství ponese vlastní náklady řízení a nahradí dvě třetiny nákladů řízení vynaložených J-L. Giraudym.
- 4) Jean-Louis Giraudy ponese třetinu vlastních nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 171, 9.7.2005, s. 29 (věc původně zapsaná u Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-169/05 a postoupena Soudu pro veřejnou službu Evropské unie usnesením ze dne 15.12.2005).

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 3. května 2007 – Bracke v. Komise

(Věc F-123/05) ⁽¹⁾

(Úředníci — Výběrové řízení — Vnitřní výběrové řízení — Podmínky přijetí — Oznámení o výběrovém řízení — Podmínky týkající se počtu let služby — Prozatímní zaměstnanci — Článek 27 služebního řádu — Zásada řádné správy — Zásada zákazu diskriminace)

(2007/C 129/43)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Jean-Marc Bracke (Etterbeeck, Belgie) (zástupce: P. Bruwier, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: D. Martin a L. Lozano Palacios)

Předmět věci

Jednak nepoužitelnost bodu III.1 oznámení o výběrovém řízení COM/PC/04 z důvodu porušení zásady zákazu diskriminace na základě článku 241 ES a jednak zrušení rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování odmítajícího přijetí žalobce do zaměstnání, jakož i aktů přijatých v souvislosti s tímto rozhodnutím z důvodu, že porušuje článek 27 služebního řádu, zásadu zákazu diskriminace, zásadu řádné správy, zásadu nezávislosti výběrové komise, zásadu legitimního očekávání a že vychází z protiprávního ustanovení oznámení.

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně neopodstatněná.
- 2) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 60, 11.3.2006, s. 53.

Žaloba podaná dne 27. února 2007 – Dragoman v. Komise**(Věc F-16/07)**

(2007/C 129/44)

*Jednací jazyk: rumunština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Adriana Dragoman (Brusel, Belgie) (zástupce: G. Dinulescu, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit ústní rozhodnutí komise výběrového řízení EPSO/AD/34/06 ze dne 28. listopadu 2006, kterým komise udělila žalobkyni „vylučující známku“ za první ústní tlumočnickou zkoušku, známku, jež v souladu s oznámením o uvedeném výběrovém řízení znemožnila žalobkyni složit následující ústní tlumočnické zkoušky a závěrečnou ústní zkoušku;
- zrušit písemné rozhodnutí potvrzující výše uvedené rozhodnutí, jež bylo přidáno do složky EPSO žalobkyně dne 12. prosince 2007;
- opětovně zorganizovat výběrové řízení speciálně pro žalobkyni při přísném dodržení všech ustanovení práva Společenství a ustanovení oznámení o výběrovém řízení;
- určit, že článek 6 přílohy III služebního řádu úředníků je protiprávní, a zaznamenat tuto protiprávnost;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se na podporu své žaloby dovolává tří žalobních důvodů, z nichž první vychází z porušení zásady rovnosti a zásady zákazu diskriminace. Žalobkyně v rámci první části tohoto žalobního důvodu uplatňuje, že se stala předmětem diskriminace na základě státní příslušnosti, v rozporu s článkem 27 služebního řádu. Poté, co již předložila důkaz o své belgické státní příslušnosti, byla ještě vyzvána, aby doložila svou rumunskou státní příslušnost. Ve druhé části tvrdí, že se výběrová komise dopustila diskriminace na úkor uchazečů, kteří, stejně jako ona, ještě nepracovali v orgánech jako dočasní nebo smluvní zaměstnanci.

Žalobkyně se ve svém druhém žalobním důvodu dovolává porušení ustanovení oznámení o výběrovém řízení a zásady řádné správy. Jednak byla během své zkoušky vyzvána, aby hovořila o své odborné zkušenosti, přestože odborná zkušenost nebyla požadována od uchazečů jako ona, kteří byli držiteli univerzitního diplomu v oblasti konferenčního tlumočení. Krom toho výběrová komise určila a použila kvóty úspěšnosti v závislosti na jazykových kombinacích zvolených uchazečů, a to aniž by taková možnost byla stanovena v oznámení o výběrovém řízení.

Žalobkyně ve svém třetím žalobním důvodu uplatňuje porušení povinnosti uvést odůvodnění.

Žaloba podaná dne 10. dubna 2007 – Toronjo Benitez v. Komise**(Věc F-33/07)**

(2007/C 129/45)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Alberto Toronjo Benitez (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen a E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- určit, že článek 2 rozhodnutí Komise v řízení o povýšení úředníků odměňovaných v rozpočtových položkách „Výzkum“ souhrnného rozpočtu Společenství (jak v jeho znění ze dne 16. června 2004, tak ze dne 20. července 2005) (dále jen „první napadené rozhodnutí“) je neplatný;
- zrušit rozhodnutí Komise o odebrání 44,5 bodů žalobce ze souboru bodů potřebných k povýšení, které nashromáždil jako dočasný zaměstnanec (dále jen „druhé napadené rozhodnutí“);
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, který nastoupil do služebního poměru v Komisi dne 16. ledna 2000 jako dočasný zaměstnanec přidělený do generálního ředitelství (dále jen „GŘ“) „Výzkum“, byl jmenován úředníkem v tomto stejném GŘ od 16. dubna 2004. Dne 1. května 2005 byl přeložen do GŘ pro vnější vztahy. Dopisem ze dne 16. června 2006 byl informován, že body, které získal jako dočasný zaměstnanec, byly na základě prvního napadeného rozhodnutí odebrány, neboť k mobilitě na pracovní místo spadající do části „Činnost“ souhrnného rozpočtu došlo před uplynutím dvouleté lhůty od jeho přijetí jako úředníka ve zkušební době na pracovní místo spadající do části „Výzkum“ uvedeného rozpočtu.

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobce nejprve porušení zásad právní jistoty, legality správních aktů a ochrany nabytých práv, jelikož ke zrušení protiprávního rozhodnutí zakládajícího subjektivní práva ze strany orgánu oprávněného ke jmenování mělo dojít v přiměřené lhůtě, což není případ druhého napadeného rozhodnutí.

Krom toho žalobce uplatňuje, že článek 2 druhého napadeného rozhodnutí zavádí diskriminaci vůči úředníkům odměňovaným v rámci rozpočtové položky „Výzkum“, kteří žádají o přeložení před uplynutím dvouleté lhůty od jejich přijetí, jelikož tito úředníci ztrácí v důsledku přeložení své body, zatímco úředníci přeložení z úřední povinnosti nebo úředníci, kteří zastávají pracovní místa, která jsou považována za citlivá, si své body zachovávají.

Žaloba podaná dne 13. dubna 2007 – Skareby v. Komise

(Věc F-34/07)

(2007/C 129/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Carina Skareby (Bichkek, Kyrgyzstán) (zástupci: S. Rodrigues a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit zprávu o vývoji služebního postupu žalobkyně za rok 2005;
- zrušit, nakolik bude třeba, rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování zamítající stížnost žalobkyně;
- sdělit orgánu oprávněnému ke jmenování účinky, které s sebou nese zrušení napadených aktů a zejména přijetí nové zprávy o vývoji služebního postupu za rok 2005, tentokrát při dodržení pravidel dle služebního řádu;
- uložit orgánu oprávněnému ke jmenování, aby žalobkyni vyplatil: i) částku určenou *ex aequo et bono* na 15 000 eur z důvodu náhrady její nemateriální újmy; ii) částku určenou *ex aequo et bono* na 15 000 eur z důvodu náhrady její profesní újmy; iii) částku, kterou podle ekvity určí Soud, z důvodu náhrady její finanční újmy, přičemž každá z uvedených částek bude navýšena o úroky z prodlení v zákonné výši od data, kdy se stane vymahatelnou;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně na podporu své žaloby uplatňuje nejprve nedodržení pravidel týkajících se vyhotovení zprávy o vývoji služebního postupu. Správa údajně porušila procesní pravidla stanovená v obecných prováděcích ustanoveních k článku 43 služebního řádu a dopustila se zjevně nesprávného posouzení.

Žalobkyně se dále dovolává porušení práv obhajoby, zásady řádné správy a povinnosti péče.

Konečně tvrdí, že se správa dopustila zneužití pravomoci a procesu.

Žaloba podaná dne 19. dubna 2007 – Lebedef v. Komise

(Věc F-36/07)

(2007/C 129/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Lucembursko) (zástupce: F. Frabetti, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobce

- zrušit Zprávu o vývoji služebního postupu žalobce za období 1.1.2005–31.12.2005, a konkrétněji část Zprávy o vývoji služebního postupu vypracovanou Eurostat za totéž období;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobce jediný žalobní důvod, vycházející z porušení obecných prováděcích ustanovení článku 43 služebního řádu, a konkrétněji ustanovení týkajících se odborových a statutárních zástupců zaměstnanců, porušení zásady ochrany legitimního očekávání a pravidla „*patere legem quam ipse fecisti*“.

Žaloba podaná dne 23. dubna 2007 – Cros v. Soudní dvůr**(Věc F-37/07)**

(2007/C 129/48)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Alexia Cros (Howald, Lucembursko) (zástupce: E. Reveillaud, advokát)

Žalovaný: Soudní dvůr Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování (AIPN) ze dne 19. července 2006, kterým byla žalobkyně jmenována úřednicí ve zkušební době v postavení právničky lingvistky ode dne 1. září 2006 v rozsahu, v němž jí byla přiznána platová třída AD7;
- rozhodnout, že žalobkyni bude přiznáno se zpětnou účinností ke dni jmenování 1. září 2006 zařazení do platové třídy A*10 odpovídající platové třídě LA6 před vstupem v platnost nařízení Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března 2004, kterým se mění služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství⁽¹⁾;
- nařídit úplnou opravu jejího služebního postupu se zpětnou účinností ke dni 1. září 2006;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně uplatňuje, že napadené rozhodnutí založené na článku 12 přílohy XIII služebního řádu úředníků porušuje:

- oznámení o obecném výběrovém řízení CJ/LA/24⁽²⁾, podle kterého se úspěšní uchazeči budou přijímat do zaměstnání v platové třídě LA7/LA6;
- zásadu rovného zacházení;
- zásadu legitimního očekávání, jakož i zásadu řádné správy, transparentnosti a péče.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 124, 27.4.2004, s. 1; Zvl. vyd. 01/02, s. 130.

⁽²⁾ Úř. věst. C 182 A, 31.7. 2002, s. 1.

Žaloba podaná dne 23. dubna 2007 – Campos Valls v. Rada**(Věc F-39/07)**

(2007/C 129/49)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Manuel Campos Valls (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen a E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Orgánu oprávněného ke jmenování (OOJ) o zamítnutí žádosti žalobce o pracovní místo vedoucího španělského oddělení na GŘ A, Ředitelství III – Překlady a produkce dokumentů – Jazyková služba, jakož i rozhodnutí jmenovat jiného uchazeče na toto pracovní místo;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce se na podporu své žaloby dovolává jediného žalobního důvodu vycházejícího z porušení oznámení o volném pracovním místě č. 60/06, existence zjevně nesprávného posouzení a porušení článku 45 služebního řádu, neboť uchazeč, jenž byl pro sporné pracovní místo vybrán, nemá na rozdíl od žalobce, technické znalosti v oblasti překladu požadované oznámením o volném pracovním místě. Obzvláště argument, jehož se dovolává Rada, podle něž měly být tyto znalosti posuzovány ve světle funkcí řízení lidských zdrojů, které má vedoucí oddělení vykonávat, porušuje oznámení o volném pracovním místě.

Žaloba podaná dne 30. dubna 2007 – Baudet-Leclaire v. Komise**(Věc F-40/07)**

(2007/C 129/50)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Cécile Baudet-Leclaire (Brusel, Belgie) (zástupce: M. Korving, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- určit diskriminaci mezi kandidáty „uvnitř“ evropských orgánů a externími kandidáty v rámci výběrového řízení EPSO/AST/7/05 ⁽¹⁾;
- určit neexistenci důkazu předloženého žalovanou o nediskriminaci mezi kandidáty „uvnitř“ evropských orgánů a externími kandidáty v rámci uvedeného výběrového řízení;
- zrušit uvedené výběrové řízení z důvodu porušení základní zásady rovnosti příležitostí mezi kandidáty;
- podpůrně nařídit žalované, aby předložila všechny důkazy, včetně, pokud to bude třeba, důkazy o jednání výběrové komise, která jsou tajná podle článku 6 přílohy III služebního řádu úředníků, které prokazují, že výběrová komise neupřednostnila určité kandidáty z důvodu jejich profesního původu;
- v případě neexistence důkazu předloženého žalovanou nařídit změnu zařazení všech kandidátů pouze na základě takových kritérií zásluh, jaké jsou uvedeny v oznámení

o výběrovém řízení a na základě nestranného uplatnění zásady rovnosti příležitostí mezi kandidáty;

- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně byla dopisem ze dne 29. ledna 2007 informována o tom, že její jméno nebude zapsáno v seznamu úspěšných uchazečů, jelikož známky, které obdržela, jsou nižší než známky 110 nejlepších kandidátů, i když byly vyšší než požadované minimum.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje zejména porušení zásady rovnosti příležitostí a rovného zacházení v rozsahu, v němž výběrová komise provedla mezi kandidáty diskriminaci ve prospěch kandidátů, kteří již mají odbornou zkušenost v rámci evropských orgánů, a zvláště v rámci generálního ředitelství, v němž pracuje předsedkyně výběrové komise.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 178 A, 20.7.2005, s. 22.